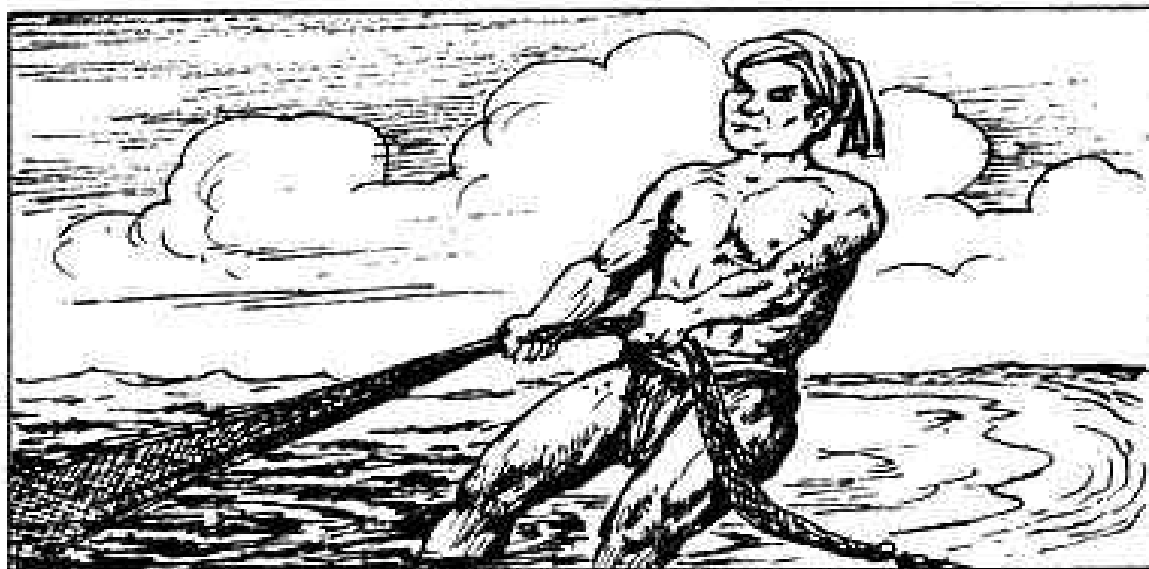

MỤC KIỆN LIÊN

I. Do đâu Mục-kiền-liên có được thần thông

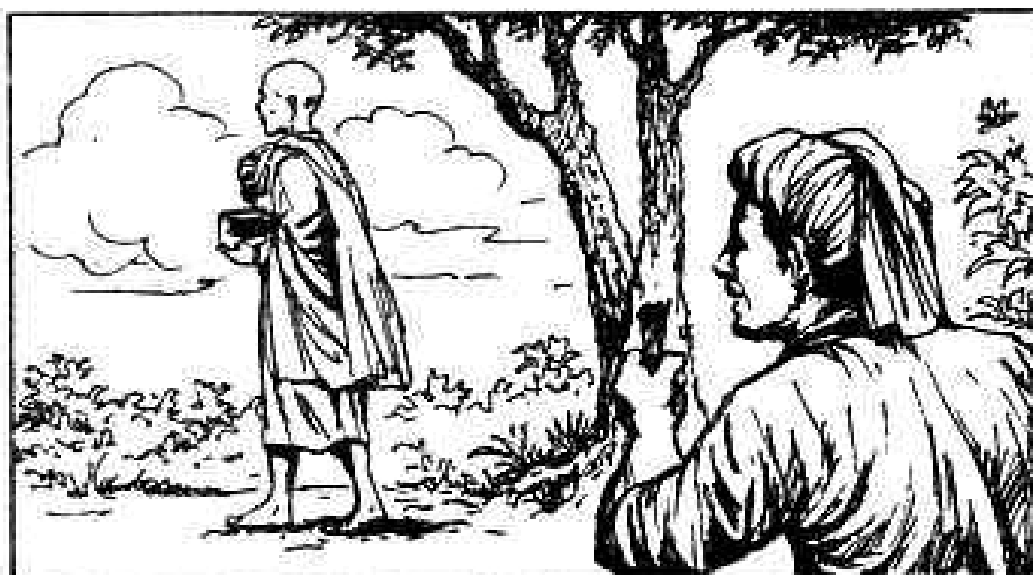
Trong một
tiền kiếp xa
xưa, Mục-
kiền-liên là
ngư phủ,
hàng ngày
thả lưới ở ven
biển, bắt cá
tôm đem ra
chợ bán.

Nhưng một
sáng kia,
chàng trai
khỏe mạnh
này quyết
định bỏ nghề.

Trong khi đi tìm
nghề khác, chàng
trông thấy một vị
Độc Giác Phật
đang thong thả
bước trên đường
với dáng điệu uy
nghi, liền đến
thỉnh về nhà,
cúng dường.

Vị Độc Giác Phật này không có tài hùng biện, thuyết pháp không khéo. Ông thường dùng thần thông để hoá độ chúng sanh. Mỗi lần thọ thực xong, ông ném bình bát vào không gian và phóng mình lên, bắt lại.

Rồi đi tới đi lui trên các tầng mây thấp, trước mắt mọi người.

Chàng trai thần phục, phát nguyện.

Mong rằng trong các kiếp sau, tôi sẽ được như vị Phật này.

Do lời nguyện đó, trong kiếp sống đồng thời với Phật tại thế gian, Mục-kiền-liên được mọi người công nhận là Thần Thông Đệ Nhất.

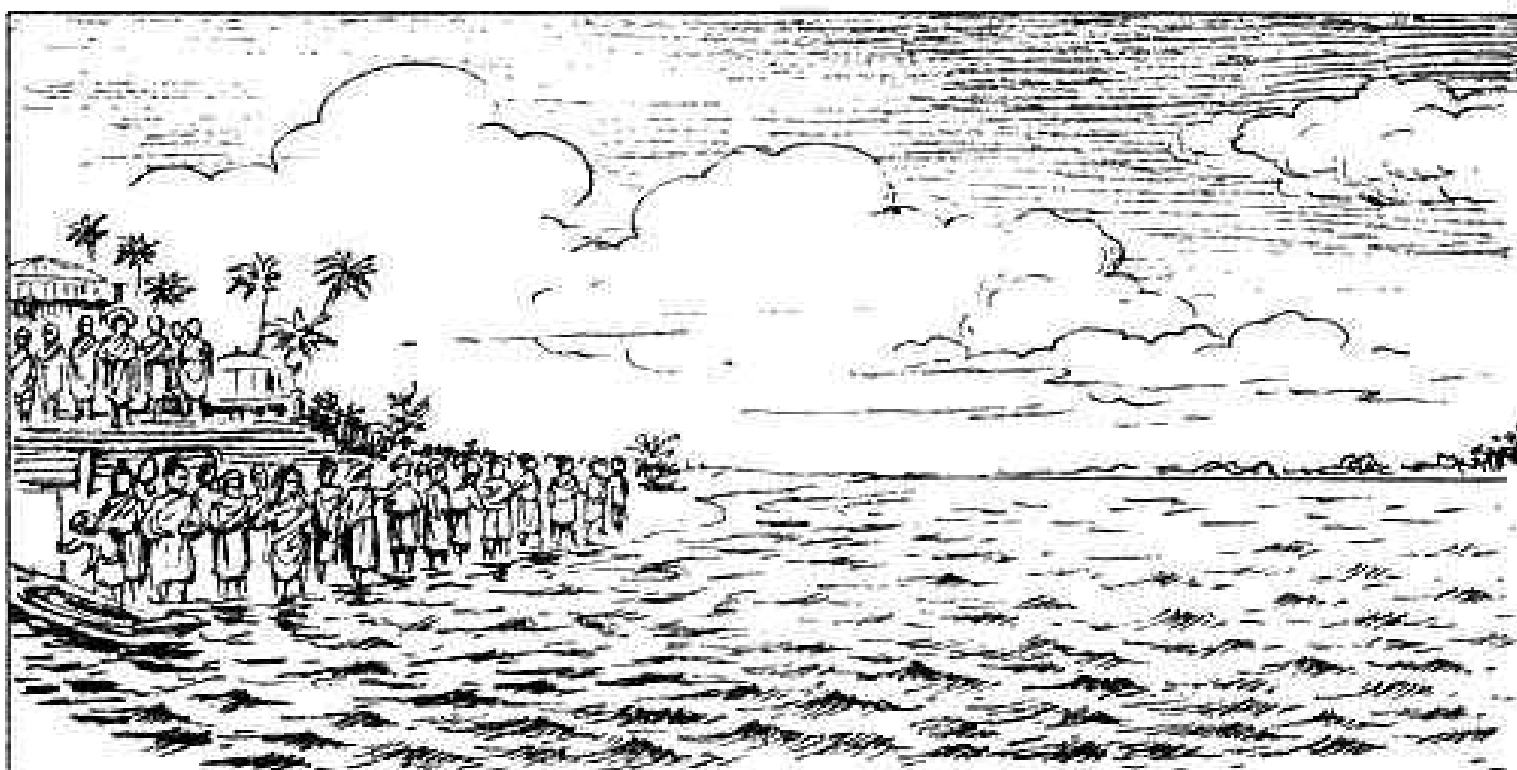

II. Thần thông đệ nhất

● 1. Bắt cầu đưa khách sang sông.

Hôm đó thành Xá Vệ tổ chức một buổi cúng dường các giáo phái với sự có mặt của vua Ba-tư-nặc. Buổi lễ diễn ra tại bờ sông. Mục-kiền-liên là vị khách đến sớm nhất.

Ở bên kia sông, các ngoại đạo lần lượt kéo đến, nhưng lúc đó thủy triều lên cao, mặt sông rộng mênh mông, thuyền bè khó đi lại. Phía xa xa là Phật và đại chúng.

Mục-kiền-liên dùng thần thông tạo ra một cây cầu. Ngoại đạo vui mừng, bước lên.

Thế là sa môn Gotama bị chạm rồi. Ta qua trước, sẽ chiếm lấy các vị trí tốt.

Khi họ đến giữa cầu thì cầu bị gãy : nhiều người rơi xuống nước.

Nhưng lúc Phật đến bờ sông thì cây cầu xuất hiện trở lại. Phật dùng thần thông đưa mọi người bị nạn lên bờ theo Phật qua sông.

Sa môn Gotama và các Đại đệ tử của ông ấy thật là giỏi...

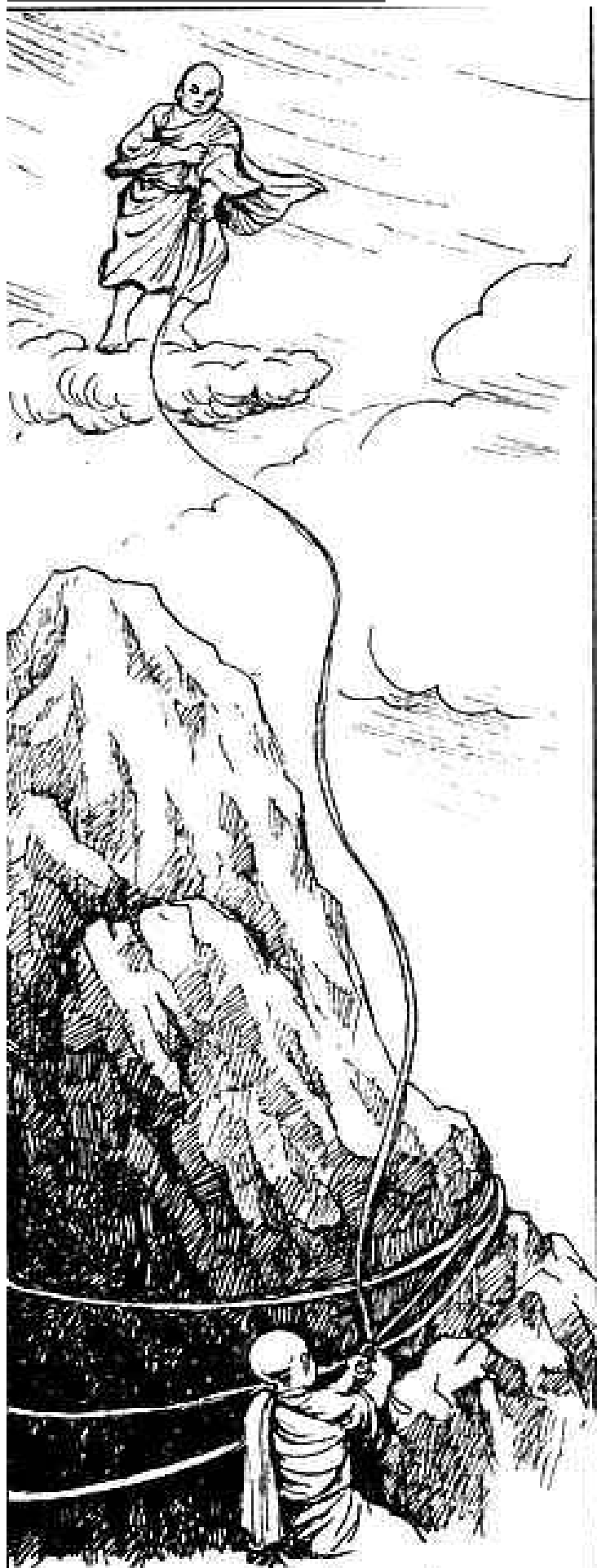
● 2. Dời núi Tu Di

Đêm đó trăng sáng vàng vạc. Tại bờ ao của tinh xá Trúc Lâm, Phật sắp sửa thuyết pháp nhưng lại chợt thấy thiếu vắng Xá-lợi-phất.

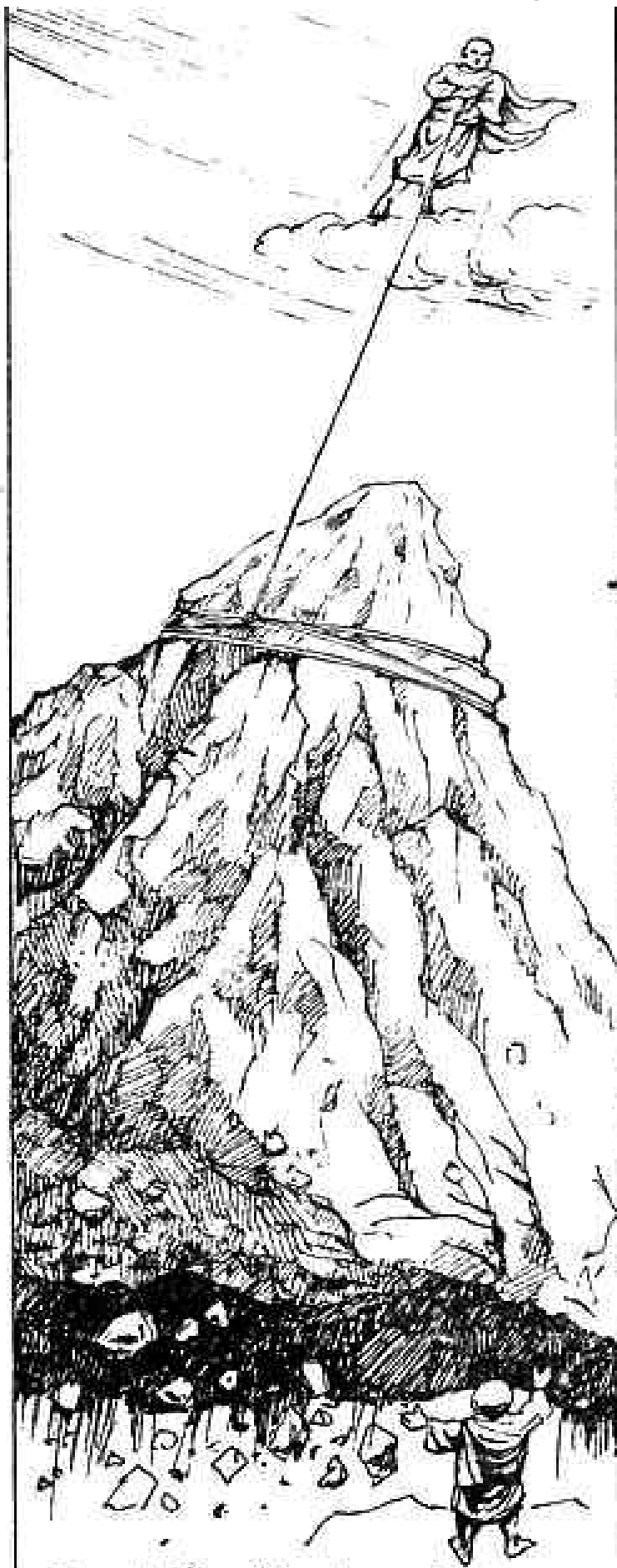
Này
Mục-kiền-liên !
Hãy đến Xá Vệ gọi
Xá-lợi-phất
về đây !

Xá-lợi-phất liền lấy dây quấn nhiều vòng vào núi Tu Di.

Mục-kiền-liên bay lên cao, xách núi Tu Di nhẹ nhàng như một người phụ nữ xách viên gạch.

Xá-lợi-phất đem dây cột toà sư tử của Phật. Mùc-kiền-liên dùng thần lực kéo lên, nhưng toà sư tử không lay chuyển.

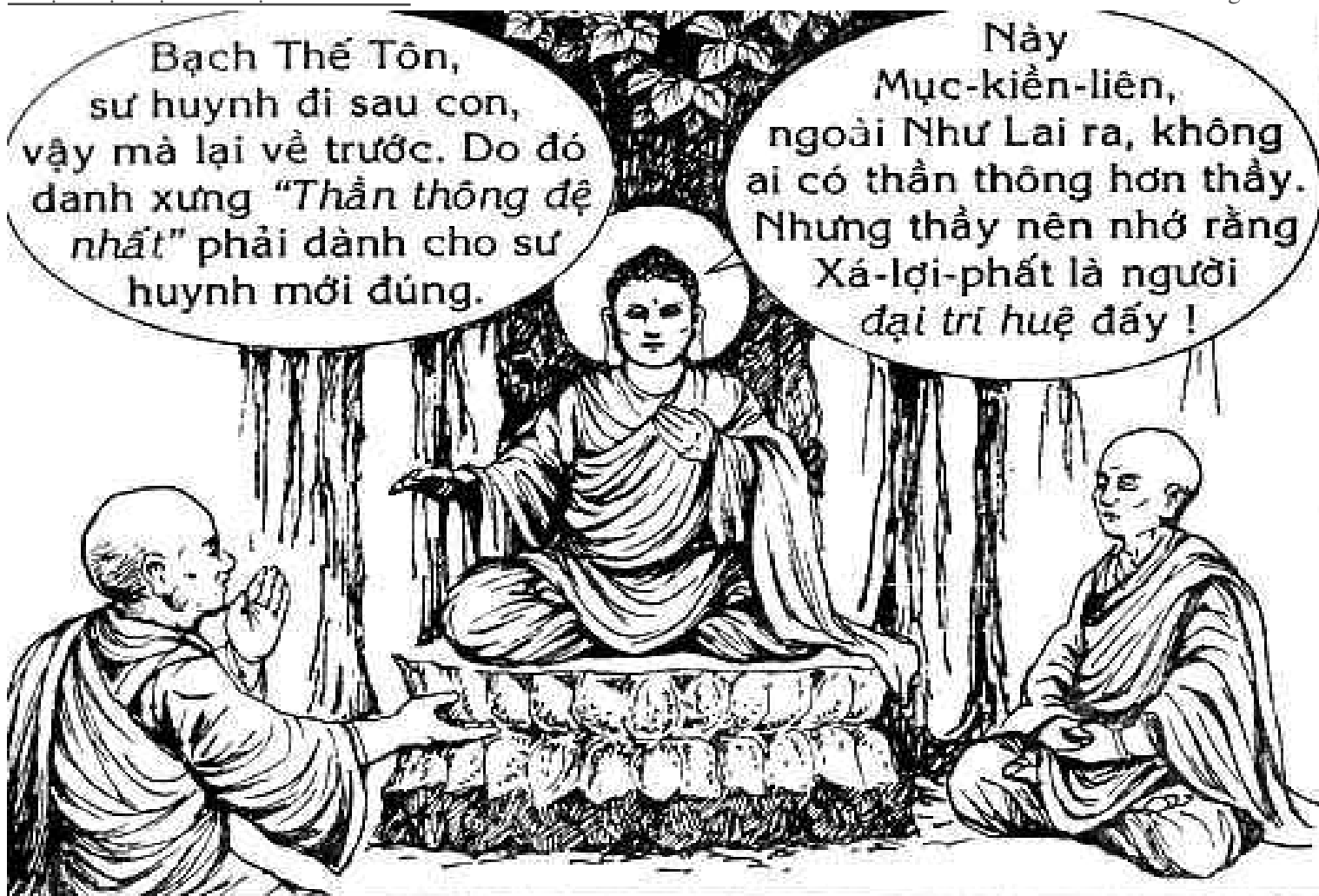
Chúng ta có thể dời núi Tu Di nhưng không thể làm lay động pháp toà của Thế Tôn. Trước đây đệ nghĩ ngờ thần lực của mình nên hôm nay nhờ sư huynh kiểm chứng lại. Thôi, sư huynh đi trước, đệ theo sau.

Mục-kiền-liên chào Xá-lợi-phất rồi bay nhanh về nơi Phật đang thuyết pháp.

Nhưng khi tôn giả tới nơi thì thấy Xá-lợi-phất đang ngồi bên cạnh Phật.

Nghe vậy, Mục-kiền-liên
rất mừng cho Xá-lợi-phất ;
trong khi đó, Xá-lợi-phất
không vui, hôm sau tìm
đến Phật, nói :

Bach Thế Tôn,
đem qua mọi người bàn
tán rằng "*Xá-lợi-phất có
thần thông hơn Mục-kiền-
liên*". Xin Thế Tôn giải
trừ lời phê bình bất
công đó.

Vài ngày sau, tại giảng
đường, Phật nói :

Này
Mục-kiền-liên,
hãy thể hiện thần thông
để cho hàng sơ học
phát tâm.

Mục-kiền-liên đứng dậy, hai chân đạp lên địa cầu, đầu đội
cõi trời Phạm Thiên, dùng Phạm âm thuyết pháp...

Từ đó mọi người đều công nhận Mục-kiền-liên là **thần
thông đệ nhất**.

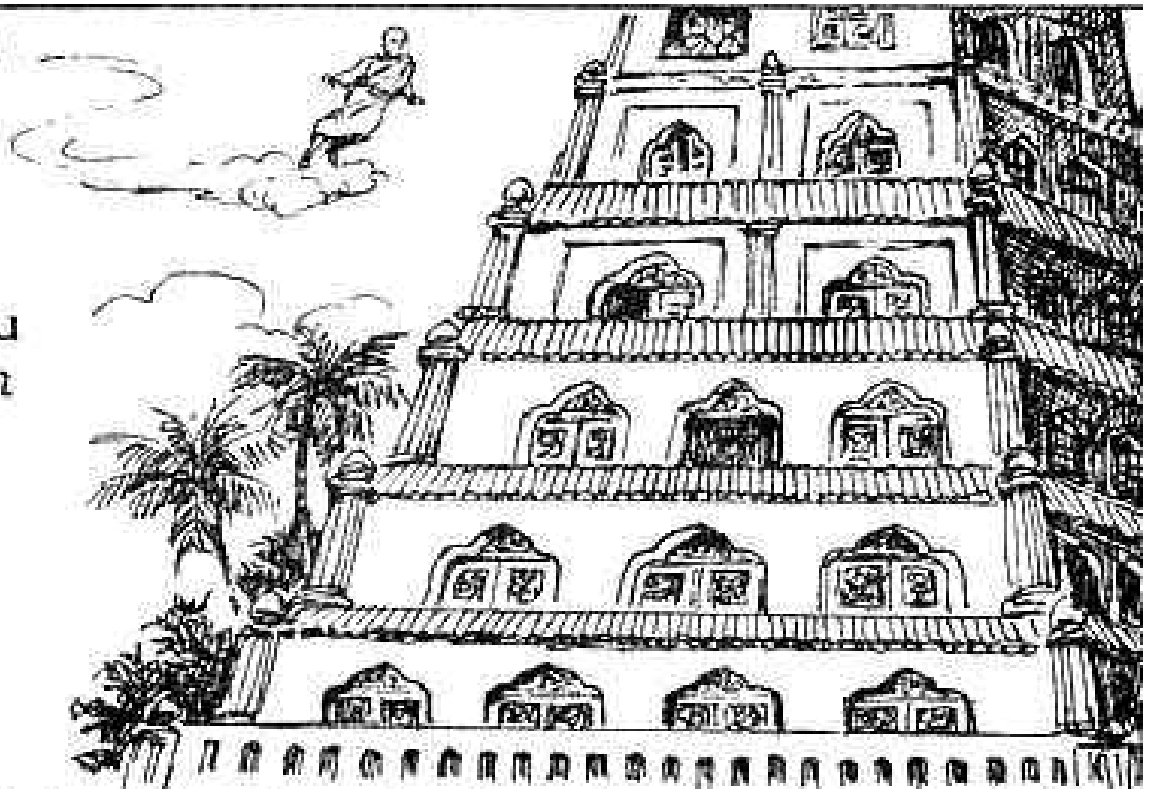
III. Mục-kiền-liên được phép sử dụng thần thông

Trong số các đệ tử của Phật, rất nhiều người có thần thông, nhưng Phật không cho họ sử dụng, ngoại trừ Mục-kiền-liên. Đối với vị này, Phật chẳng những không cấm mà còn bảo “trở tài”.

● 1. Một hôm, Phật nhìn khắp thế gian, thấy đã đến lúc cần phải độ cho một triệu phú keo kiệt ở thị trấn Sakkhara. Ngài bảo Mục-kiền-liên đến đó “dem” hai vợ chồng người ấy về Kỳ Viên.

Mục-kiền-liên bay ngay đến đó, biểu diễn thần thông trước mặt hai vợ chồng triệu phú : đứng im trước cửa sổ của tầng thứ 7, đi qua đi lại, ngồi kiết già, phun khói, làm cho các

bánh chiên dính liền nhau...* Một lát sau, hai vợ chồng ông này theo Mục-kiền-liên về tinh xá Kỳ Viên, xin quy y.

● 2. Có lần Thế Tôn và các tỷ kheo ngồi thiền tại Đông Viên Trùng Các ở Xá Vệ. Sau canh một, A-nan đến vái chào Phật, nói :

— Bạch Thế Tôn, đã sang canh hai, xin Thế Tôn đọc giới bốn cho các tỷ kheo.

Phật im lặng.

A-nan nhắc lại lời yêu cầu tới lần thứ 3. Phật nói :

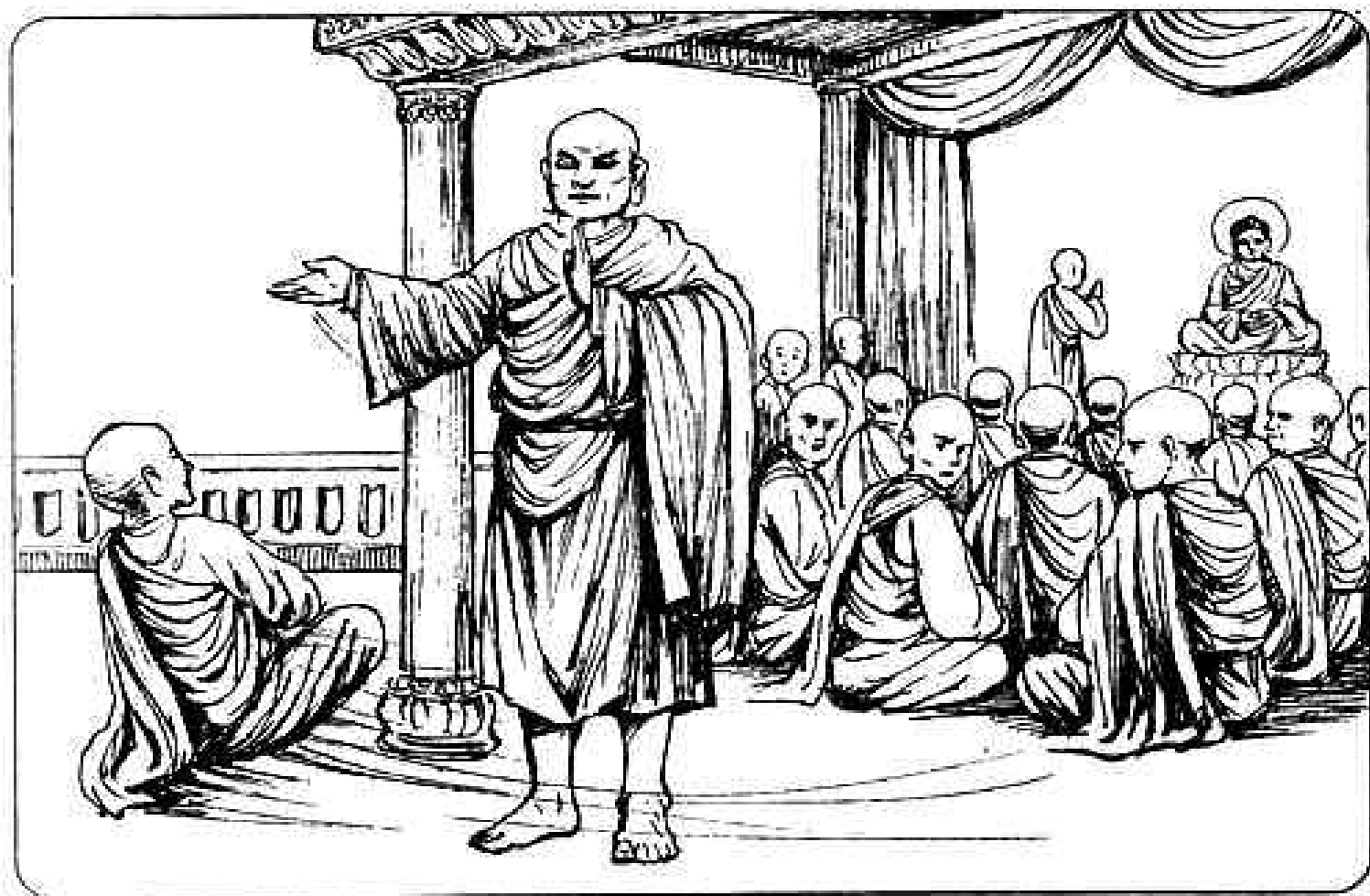
— Này A-nan, hiện giờ hội chúng không được thanh tịnh.

Mục-kiền-liên nghe vậy, dùng thần thông nhìn khắp các tỷ kheo đang hiện diện, thấy rõ một tỷ kheo có “nội tâm không sạch”, liền đến trước mặt người đó, nói :

— Này hiền giả, hiền giả hãy đi ra ngoài ! Thế Tôn không muốn hiền giả ngồi đây.

Sau khi nhắc lại câu nói này tới lần thứ 3 mà tỷ kheo bất tịnh vẫn ngồi yên, Mục-kiền-liên bèn dùng thần thông nhắc bổng vị đó lên, đem ra ngoài, rồi vào đóng cửa phòng lại. Phật nói :

— Này các tỷ kheo, bắt đầu từ nay, Như Lai không đọc giới bốn trong một hội chúng không thanh tịnh.

● **3.** Cũng tại Đông Viên Trùng Các, có lần Phật nói :
 — Nay Mục-kiền-liên, các tỷ kheo ngụ ở dưới lầu ồn ào quá. Hãy làm cho họ bớt lời.
 Mục-kiền-liên bay lên, lấy chân khổng lồ của mình đá vào lầu đài, khiến nó rung rinh. Các tỷ kheo khiếp đảm, không biết vì sao có chuyện này.

Từ đó các tỷ kheo siêng năng tu hành, không lảm lời nữa.

● **4.** Sau khi triệu phú Cấp Cô Độc nêu ý kiến rằng những lúc Thế Tôn đi du hoá, tình xá Kỳ Viên không được cúng dường và ở đây cũng không có nơi nào khác để cho các Phật tử dâng hoa, Phật dạy : *"Nên trồng một cây Bồ đề"*.

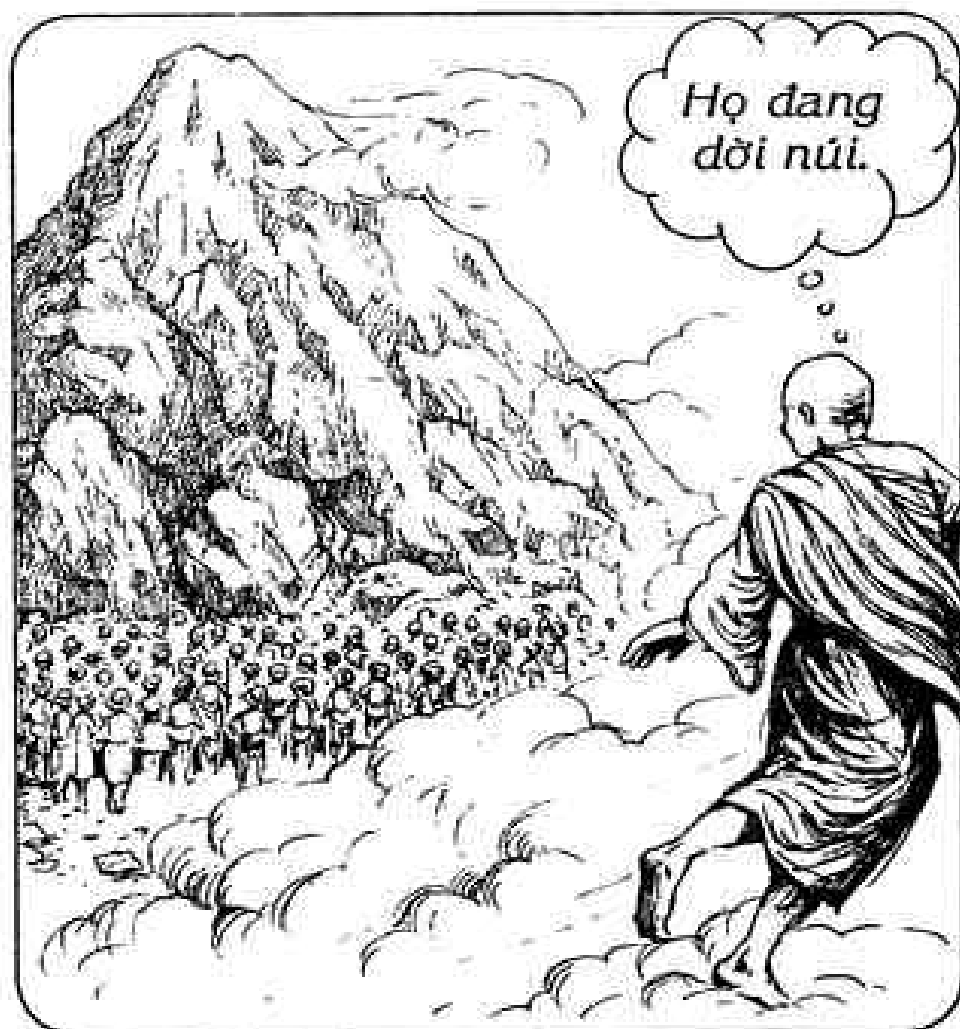

A-nan nhờ Mục-kiền-liên đi tìm hạt giống. Mục-kiền-liên dùng thần thông bay thẳng đến đất Uruvela của nước Ma-kiệt-đà cách đó nhiều trăm cây số... vừa kịp hứng lấy một trái Bồ đề đang rụng.

● **5.** Thuở đó, các ngoại đạo cũng có thần thông, nhưng họ không tin Phật pháp. Một hôm, Phật nói :

— Này Mục-kiền-liên, hãy ra biên giới vận dụng thần thông làm cho vua quan nơi đó bỏ tà, theo chánh.

Mục-kiền-liên bay trong không gian tới nơi, nhìn thấy các ngoại đạo đứng đầy nghẹt quanh ngọn núi.

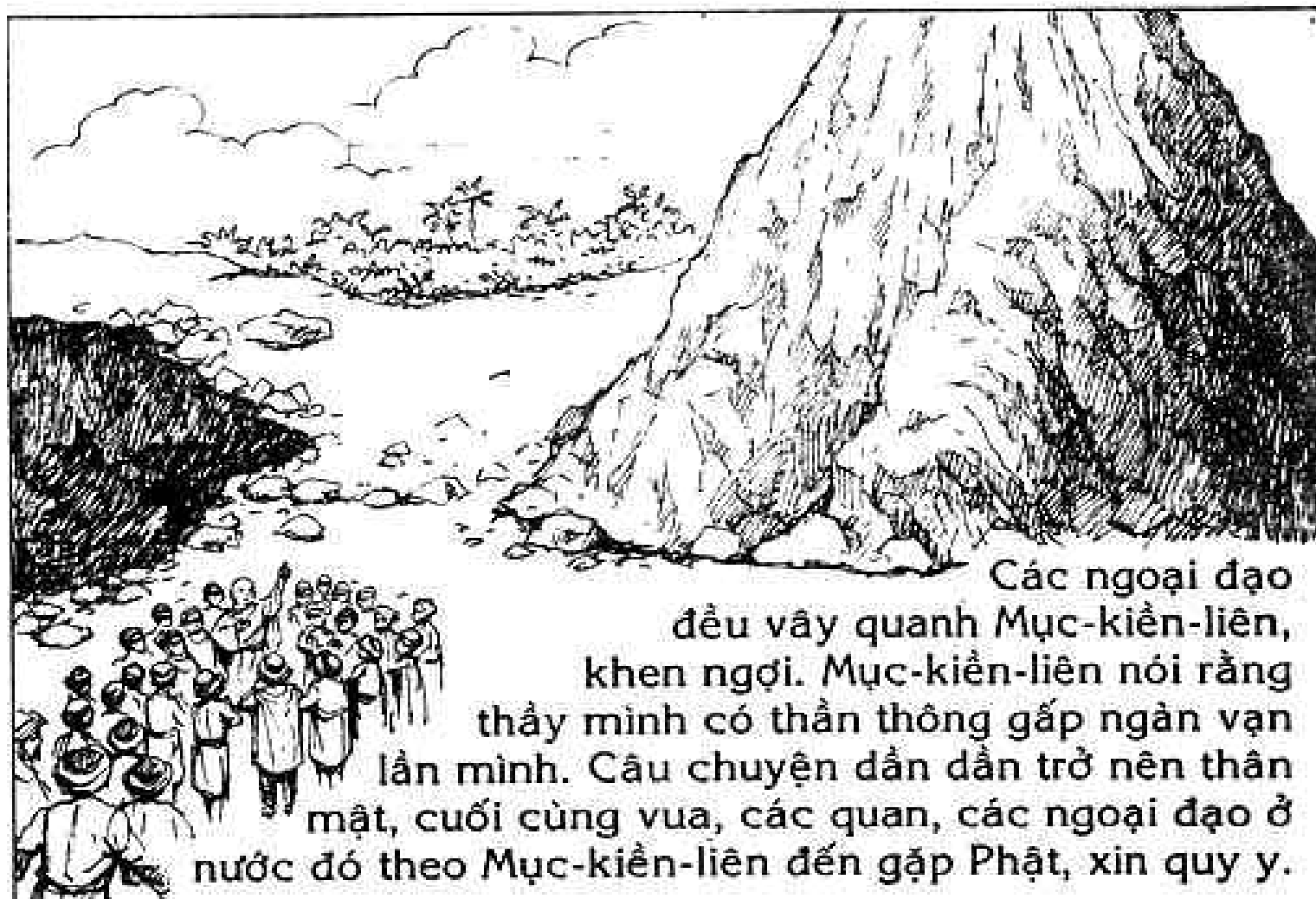

Tôn giả hạ thấp xuống nhưng không cho chân chạm vào đỉnh núi. Tuy vậy, các ngoại đạo không làm sao đi chuyển núi được.

Thấy họ cứ hì hục mãi mà không có kết quả, Mục-kiền-liên nói lớn :

Các vị
hãy xem đây !
Ngọn núi sẽ được
đời đi nơi
khác.

Các ngoại đạo
đều vây quanh Mục-kiền-liên,
khen ngợi. Mục-kiền-liên nói rằng
thầy mình có thần thông gấp ngàn vạn
lần mình. Câu chuyện dần dần trở nên thân
mật, cuối cùng vua, các quan, các ngoại đạo ở
nước đó theo Mục-kiền-liên đến gặp Phật, xin quy y.

● **6.** Năm 578 trước Tây lịch, ở Xá Vệ có nạn đói nên Phật và các tỷ kheo gặp khó khăn khi đi khất thực : có nhiều ngày họ phải về với tay không. Bấy giờ Mục-kiền-liên xin Phật cho phép mình dùng thần thông để giải quyết nạn đói.

Phật không đồng ý.*

● **7.** Ngày kia trên đường đi hoằng hoá, Mục-kiền-liên bị một con quỷ dùng thần thông chui vào người. Tôn giả bị đau bụng, liền quay về thất, ngồi tham thiền.

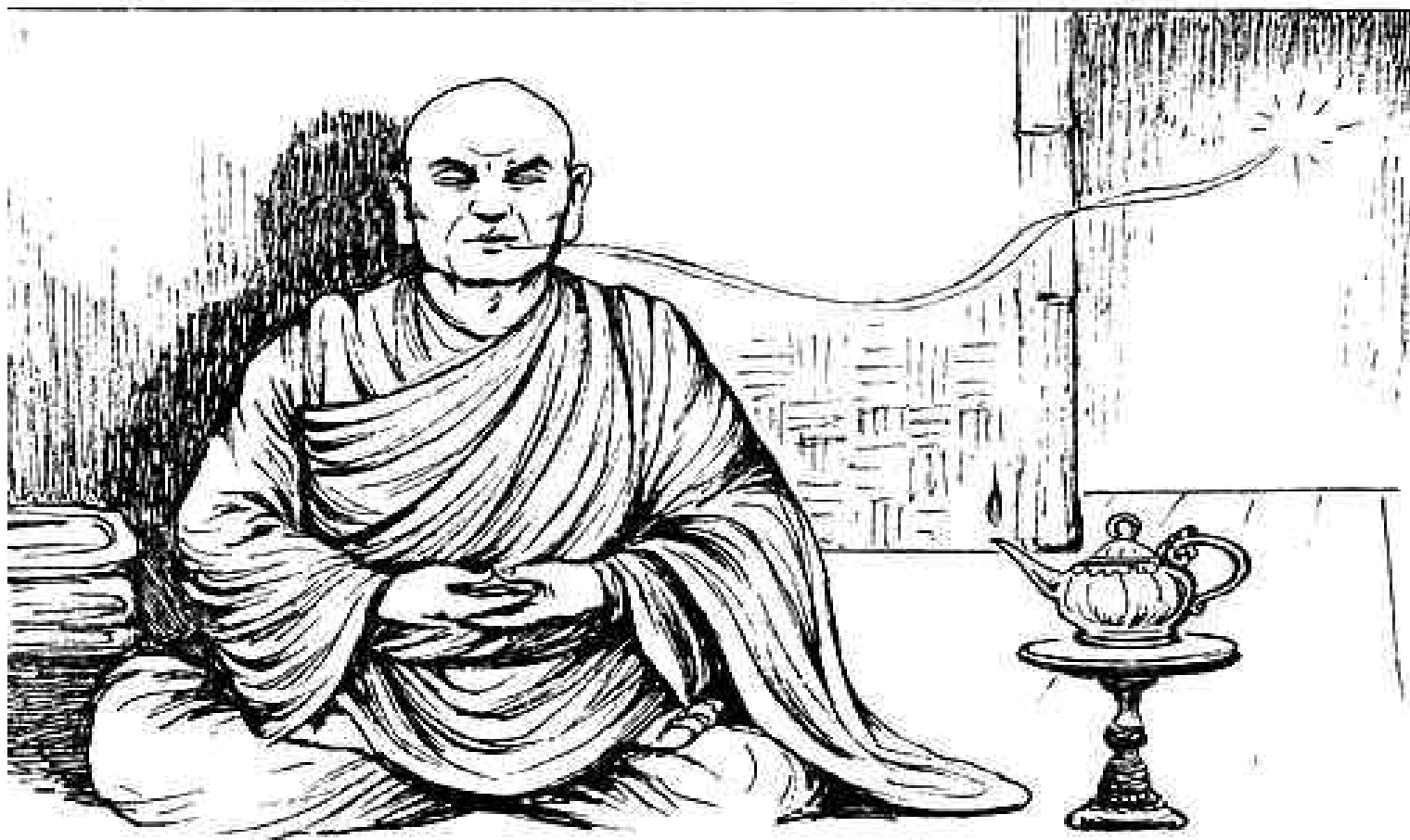
Ác Ma !
Mì không làm
gì được ta
đâu ?

Hay thật !
Ông ta đã biết đến
mình ! Nhưng làm sao
ông ta biết mình
đang ở đâu ?

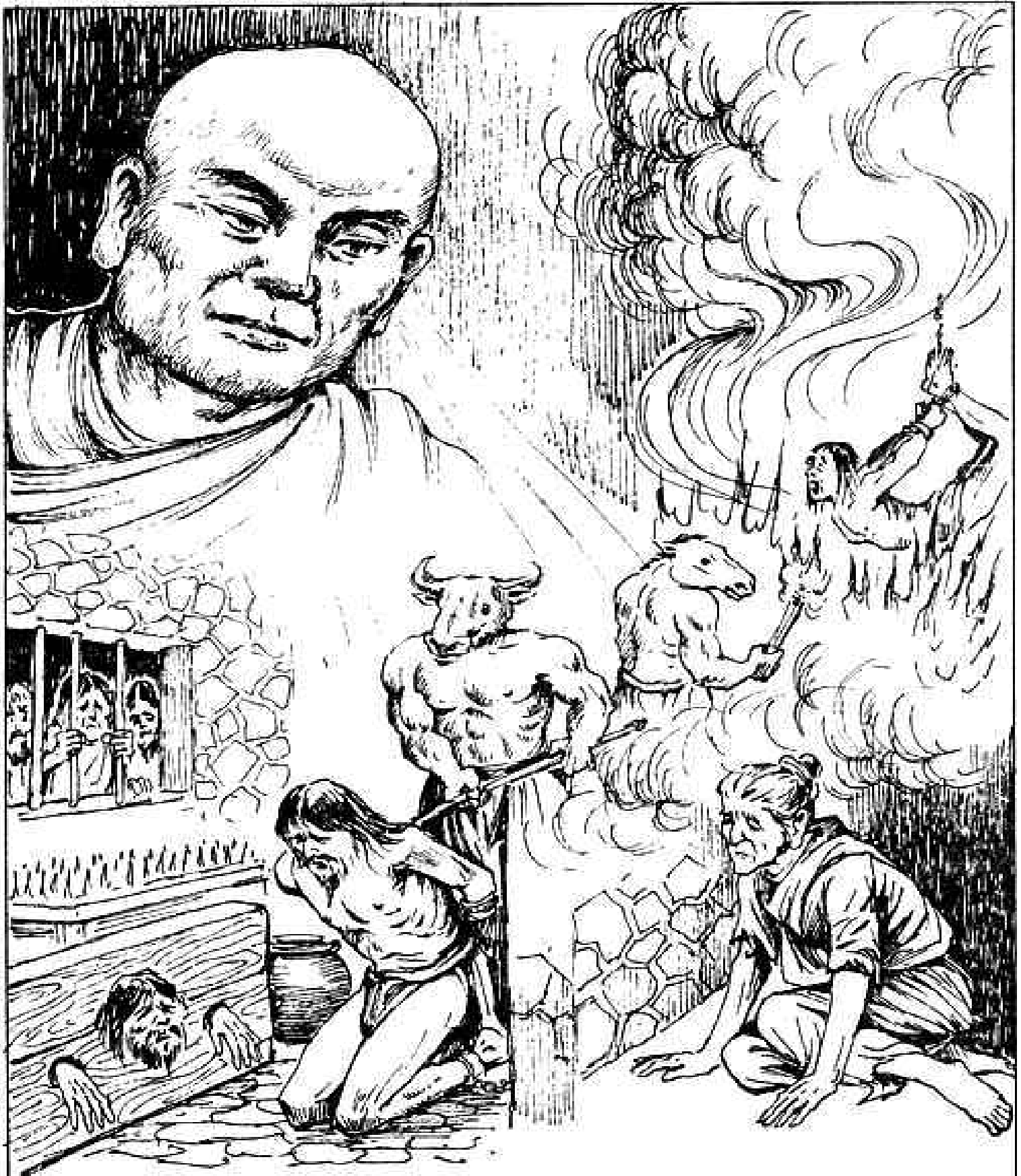

Ác Ma,
người vừa khen ta
vừa chê ta không biết
người đang ở nơi nào
trong cơ thể ta.
Phải không ?

Nghe vậy, Ác Ma kinh hãi, vội vã biến thành một làn hơi nhỏ, theo ngò miệng bay ra ngoài, mất dạng.

IV. Mục-kiền-liên và lễ Vu lan

Trong lúc dùng thiên nhân nhìn vào địa ngục xem các loài quỷ thọ phạt, Mục-kiền-liên bỗng nhớ tới mẹ, liền đưa mắt tìm kiếm thì thấy thân mẫu ốm như một bộ xương.

Tôn giả dùng thần thông đưa một bình bát đầy cơm đến cho mẹ.

Nhưng khi bà vờ , định ăn thì cơm biến thành than đỏ rực.
Tôn giả rơi lệ, đến than thở với Phật.

Phật nói :

— Này Mục-kiền-liên, tấm lòng hiếu thảo của thầy rất đáng khen, nhưng lúc còn sanh tiền, mẹ thầy không sợ luật nhân quả. Tham, sân, si đều có đủ ; lại còn dối gạt nhiều người.

Tội ấy không thể dùng sức của một cá nhân mà cứu được. Thầy hãy nương oai thần của nhiều vị tăng mà giúp mẹ : Vào ngày rằm tháng 7 – cũng là ngày lễ tự tử của chư tăng – thầy hãy tổ chức một buổi lễ để chư tăng chú nguyện, hộ niệm cho cứu huyền thất tổ và mẹ thầy.

Mục-kiền-liên làm theo lời Phật dạy. Ngày rằm tháng 7 năm đó, thân mẫu của Mục-kiền-liên thoát nạn.

Mục-kiền-liên cảm kích ân Phật, khuyến khích người thế gian hàng năm tổ chức lễ Vu lan, báo hiếu với cha mẹ.

V. Muốn nghe tiếng nói của Phật từ xa

Lúc đó Phật ở tinh xá Kỳ Viên, trong thành Xá Vệ của nước Kosala, còn Mục-kiền-liên và Xá-lợi-phất thì ở vườn Trúc Lâm trong thành Vương Xá của nước Ma-kiệt-đà. Hai thủ đô này cách nhau hơn vài trăm cây số theo đường chim bay.

Một sáng kia, Xá-lợi-phất đến thăm Mục-kiền-liên, hỏi :

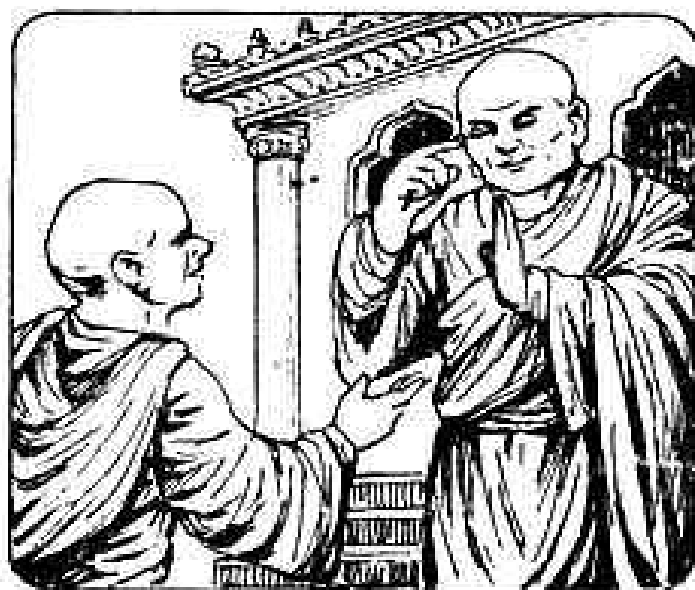
— Này huynh, hôm nay sắc mặt của huynh rất tươi sáng. Có việc gì vậy ?

— Đêm qua, tiểu đệ đã nói chuyện với Thế Tôn.

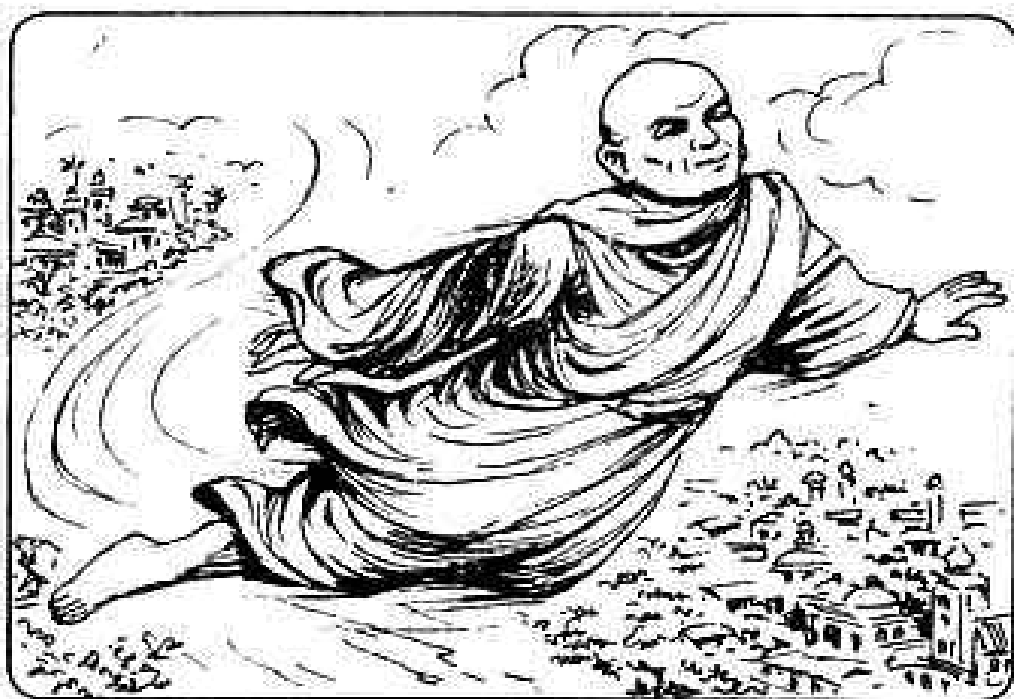
— Thế Tôn đến với huynh hay huynh đến với Thế Tôn ?

— Không ai đến với ai cả. Thế Tôn nói chuyện cùng tiểu đệ, nhìn nhau bằng thiên lý nhĩ và thiên lý nhãn.

Xá-lợi-phất chúc mừng người bạn đạo của mình đã tiến bộ cực kỳ nhanh.

Một ngày kia, Mục-kiền-liên muốn đi xa hơn nữa để xem thiên lý nhĩ của mình còn nghe được tiếng nói của Phật không ? Tôn giả bay qua mười ức cõi Phật, đến quốc độ của Phật Thế Tự Tại Vương. Khi đó vị Phật này đang

thuyết pháp, Mục-kiền-liên nhanh chân tìm chỗ ngồi trong pháp hội. Lạ thay ! Mục-kiền-liên nghe rõ âm thanh của Phật Tự Tại và của cả Phật Thích Ca từ cõi Ta Bà nữa.

Sau khi Đức Thế Tụ Tại Vương thuyết pháp xong, một vị Bồ Tát hướng về phía Ngài đánh lễ rồi nói :

Bạch Như Lai,
trong khi Ngài thuyết
pháp, có một người nhỏ
xíu đã vào đây.

Đó là
Mục-kiền-liên,
đệ tử của Phật Thích Ca
ở cõi Ta Bà, là người
có thần thông
rất lớn.

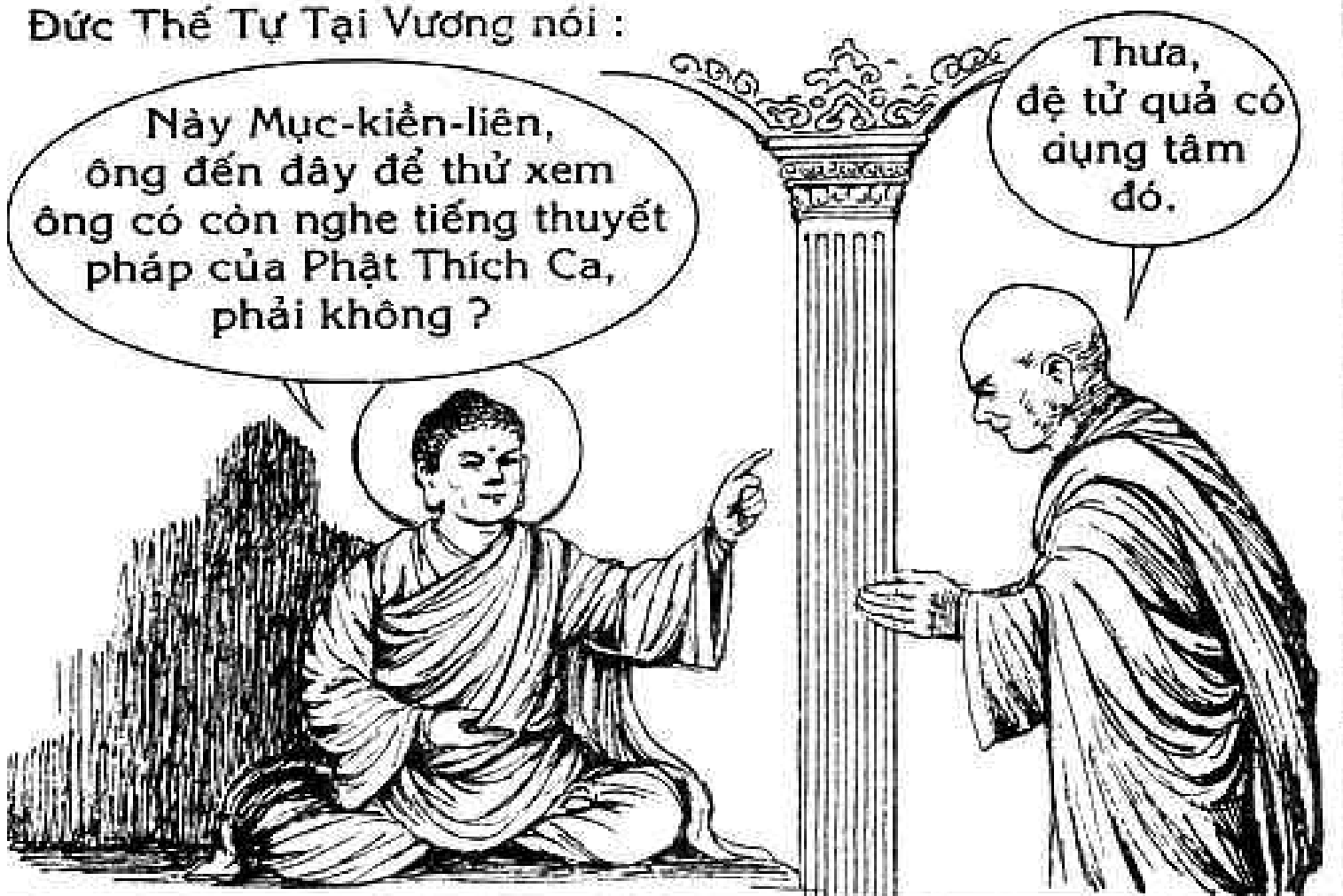
Này
Mục-kiền-liên,
ông hãy sử dụng thần
thông để cho các Bồ
Tát ở đây không
còn nghi ngờ
ông.

Mục-kiền-liên hoá hiện
mình to lớn ngang bằng
với các vị Bồ Tát và thực
hiện nhiều chuyện thần
thông khác.

Đức Thế Tự Tại Vương nói :

Mục-kiền-liên nghe xong, rất hổ thẹn. Từ đó về sau không dám thử thăm dò Phật âm nữa.

VI. Mục-kiền-liên và Liên Hoa Sắc

Ngày kia khi đi ngang qua thành phố, Đại đức Mục-kiền-liên bị một phụ nữ ăn mặc sang trọng chặn đường, mời gọi. Đó là Uppalavanna, có biệt danh là Liên Hoa Sắc.*

Mục-kiền-liên nhìn kỹ Liên Hoa Sắc, nói :

Cô rất xinh đẹp, nhưng trong lòng có nhiều nỗi buồn phiền và oán hận. Nghiệp chướng của cô nặng lắm. Hãy thức tỉnh đi !

Đại đức nói đúng, nhưng tôi không có cách nào khác.

Chờ cơn xúc động đi qua, Liên Hoa Sắc nhỏ nhẹ kể :

— “Thưa Đại đức, con tên là Uppalavanna, con của một triệu phú, lấy chồng lúc 16 tuổi. Sau khi con sanh đứa con gái thì cha chồng con chết. Mẹ chồng còn trẻ, đã ăn nằm với chồng con, con buồn bã rời khỏi nhà với hai bàn tay trắng, bỏ luôn đứa con gái cho nhà chồng nuôi.

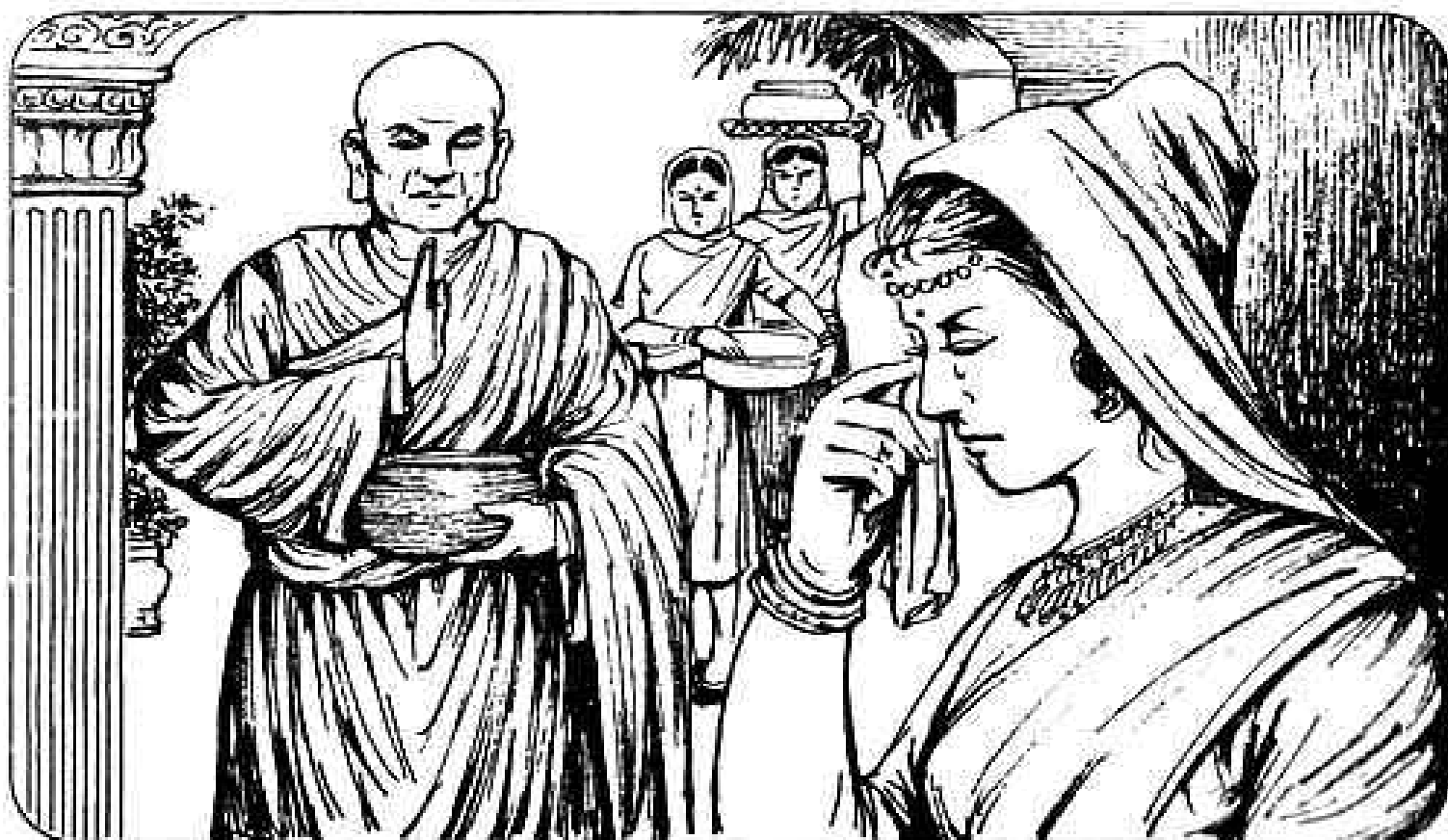
Mấy năm sau, con tái giá với một thương gia giàu có. Nhiều năm nữa lại trôi qua. Lúc đó có tiếng đồn rằng chồng thứ nhì của con có mua một nàng hầu xinh đẹp và cả hai đang sống tại một căn nhà ở ngoại ô. Con tìm đến đó để biết hư thật thì... hỡi ôi ! Nàng hầu đó, chính là con gái của con.

Chán nản cùng cực, con quyết định theo nghề vũ nữ để vừa kiếm tiền vừa trả thù đàn ông, kể cả những người tu hành. Và hôm nay con gặp Đại đức”.

Liên Hoa Sắc ngưng nói, lấy khăn lau những dòng lệ đang tuôn trào.

*
**

Sau đó, nghe theo lời khuyên của Mục-kiền-liên, Liên Hoa Sắc về tinh xá Kỳ Viên gặp Phật, xin xuất gia. Bốn năm sau, Liên Hoa Sắc là một ni sư gương mẫu và là người có *thần thông đệ nhất bên phái nữ*.

VII. Trả hết mọi nghiệp xưa

Sau khi giáo chủ phái Loã thể mệnh chung, các đệ tử của vị này xem xét lại giáo hội của mình, thấy số tín đồ bị sút giảm nghiêm trọng.

Mục-kiền-liên
rêu rao rằng khi lên
thiên giới giảng pháp, ông
ta gặp toàn tín đồ của sa môn
Gotama, còn các tín đồ đạo
khác thì tái sanh ở
cõi thấp.

Chính
những lời tầm
bậy đó đã khiến
ta mất nhiều
đệ tử.

Mục-kiền-liên
là mối đe dọa
rất lớn.

Phải lắm.

Phải
trừ khử ông
ấy.

Các ngoại đạo Loã thiê bèn đi gặp một số tay "dâm thuê chém mướn", nhờ họ giết Mục-kiền-liên.

Xong việc,
các người sẽ nhận
thêm chừng này
nữa.

Khi đến tịnh thất của trưởng lão Mục-kiền-liên tại một khu rừng gần biên giới nước Ma-kiệt-đà, bọn sát thủ không gặp ai cả.

Chẳng lẽ
lão biết trước ?

Có thể lắm.
Lão là tay đệ nhất
thần thông
mà !

HỒM SAU.

Đây là
lần thứ nhì,
lão trốn
kịp.

Chờ
có nạn chí !

Có lẽ
chúng ta không
thể thành công trước
con người này.

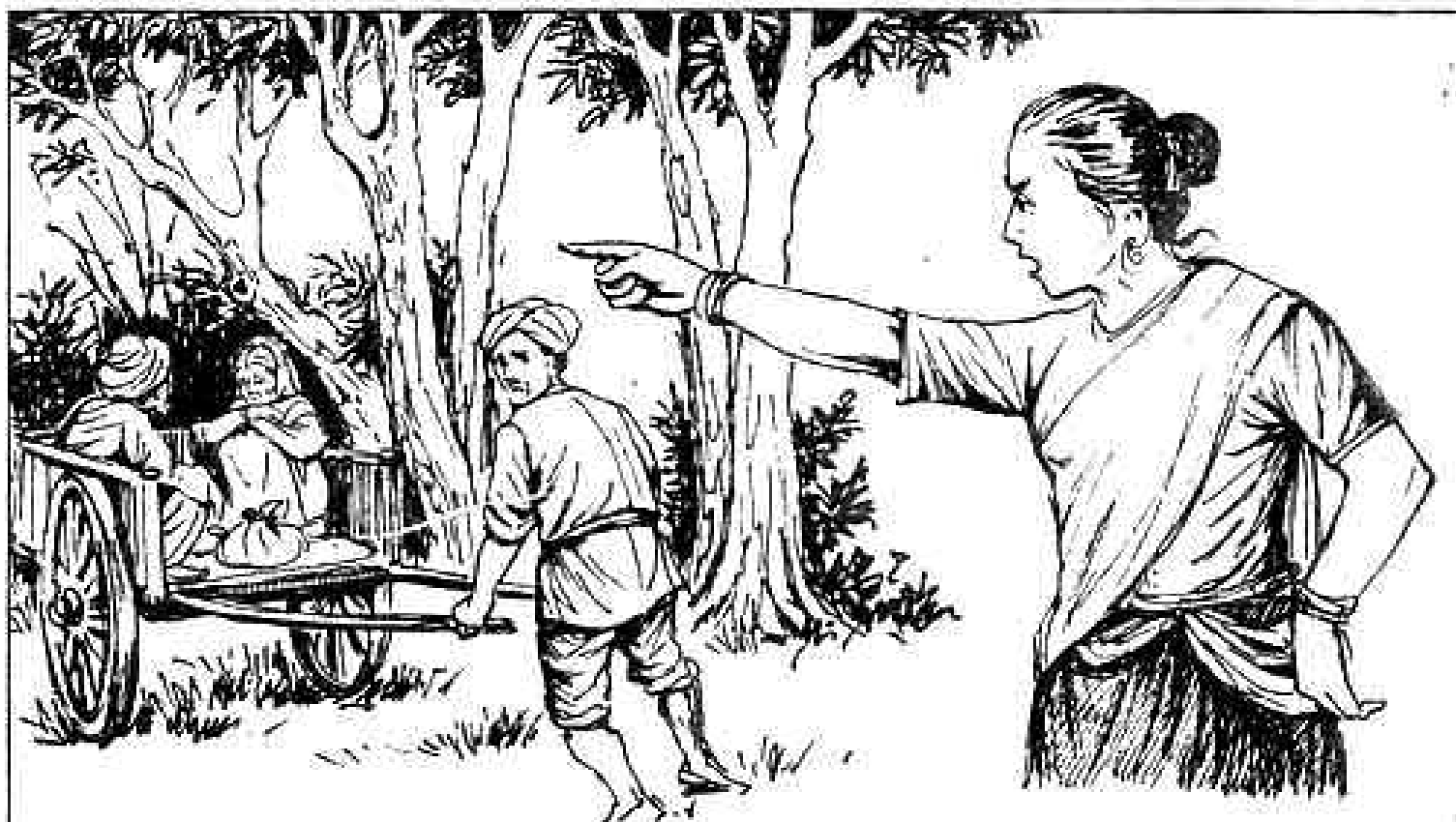
Về phần trưởng lão Mục-kiền-liên, sau hai lần dùng thần thông làm cho “thân xác của mình biến mất” (cốt để giúp cho các tay sát thủ khỏi phạm trọng tội). Ngài dùng huệ nhãn nhìn lại các tiền kiếp của mình.

Vì sao
những người
này cứ đeo đuổi
ta mãi ? À !
Thì ra...

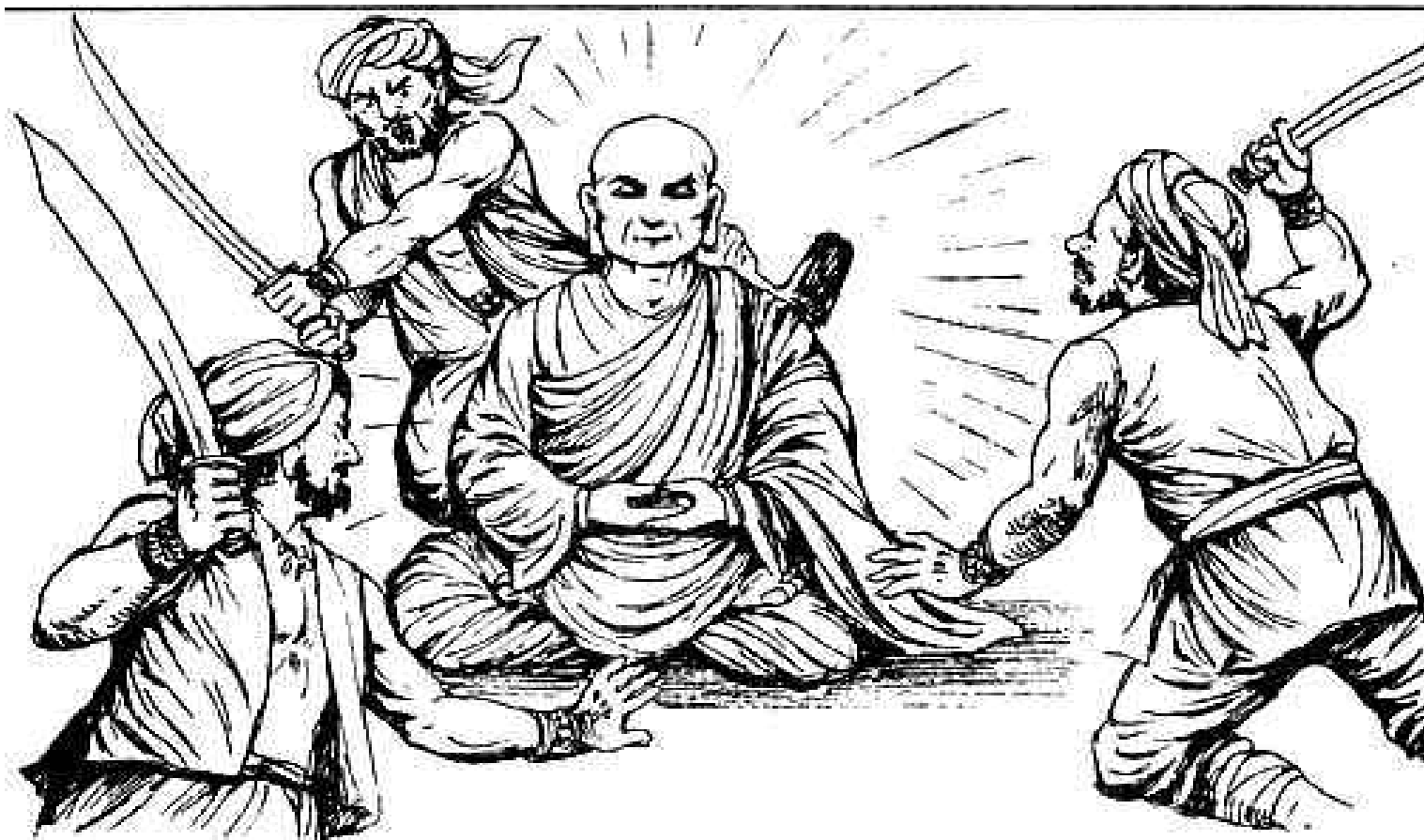

Tôn giả thấy trong một kiếp quá khứ xa xưa, Ngài làm một Ma Vương, có lần biến thành đứa bé, lấy đá ném vào đầu một nhà sư đến chảy máu.

Và trong một kiếp khác, Ngài làm một người đàn ông nhu nhược, nghe lời vợ, đem cha mẹ già đang bệnh bỏ vào một cánh rừng hoang...

Nghĩ xong, tôn giả thần nhiên ngồi chờ bọn sát thủ ra tay.
Lần này chúng vui mừng, hăng hái xông vào chém Ngài.

Rồi vì khiếp sợ sức thần thông của Ngài, chúng bằm xác Ngài thành nhiều mảnh nhỏ và đem bỏ tại nhiều chỗ khác nhau.

Trên đường về, chúng rất hân hoan.

Dù có thần thông, lão cũng không tài nào sống lại được.

Phen này ta giàu to.

Mãi tới bây giờ, tôi mới yên tâm.

Sau khi bỏn sát thủ đi xă, Mục-kiền-liên dùng thần thông gom các mảnh vụn của thân thể mình lại, trở thành người lành lặn rồi đến gặp Thế Tôn lúc ấy đang ở Xá Vệ.

Sau khi thuyết pháp xong, trưởng lão Mục-kiền-liên đánh lễ Thế Tôn rồi trở về nước Ma-kiệt-đà...

Sau lễ hỏa táng, xá lợi của Ngài được lập tháp thờ gần cửa tịnh xá Kỳ Viên.